

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, péntek, július 29

Tizenegyedik évfolyam.

KOLOZSVÁR, 1881. július 27.

Tény, hogy Horvát-Szlavonország, melynek lakossága az 1868. évi 30-dik törvénnyel külön territóriummal bíró politikai nemzet, a most keresztülvált horvát-szlavon határörvidéki polgárosítás folytán egy területben, mint lakosságban megerősödött, tény, hogy a mai társország legalább mindez ideig az anyaország irányában, melytől pedig létét nyerte, a fűi szeretet és tiszteltetnek igen kevés jelét adja, sőt nagy hajlandóság mutatkozik körükben a testvéri viszony lazítására, sőt egyesek kebelében egyenesen annak felbontására; holott tény az is, hogy az 1868. 30. törvénnyel által, mely a mai Horvát-Szlavonországot megalkotta, az anyaország saját területének egy részéről mondott le és e mellett folytonos pénzügyi terhet vállalt magára, melyet a polgárosítás még növelt.

És így ezen szempontból a polgárosítás specialis magyar államisági tekintetéből talán károsnak tűnik fel.

Hisszük azonban, hogy azon okok, melyek ezen sajnós, részben nagyon is jogosult pessimisticus nézetet megteremtették, hova-tovább meg fognak szűnni.

A historia tanítja, hogy az egyéni szabadsággal az egyén nem csak az államnak, hanem a társadalomnak is az ediginél fontosabb tényezőjévé lett. A társadalom az érdekek harcza, míg az állam feladata az érdekek egyesítése. A küzdésben bizonyos kérdések, kisebb-nagyobb hatálylyal jutnak felszínre, melyek valódi természetét még nem ismerik, nem tudni, állami, politikai, avagy társadalmi kérdés, idő kell míg megtalálja azon tért, melyhez valóban tartozik.

Ily újabbkori kérdés, melyet e társadalmi élet hozott felszínre, a nemzeti-ség, mely mind nagyobb és nagyobb tért foglal el; s tért foglal el úgy az állami, mint a társadalmi életben, úgy annyira, hogy már majdnem minden fontosabb politikai, állami intézménybe is behatol és azokat ezen szempontból is elbíráltatni követeli.

Polyglott nyelvű hazánkban napjainkban ép ezen processzus szemléltető és oly állást kíván elfoglalni, hogy már is ezen kérdés áldozatának tekintik némelyek hazánkat.

Tagadhatlan, hogy a nemzeti-ségi ügy hazánkban igen elevenné vált és a szomszéd államoktól folyton nyeri a táplálékot, még pedig sajnós, oly irányban, melynek hatása hazánkra a legsötétebb jövőt helyezi kilátásba.

A KELET TÁRCZÁJA.

V SZÁSZFÖLD A XV. SZÁZADBAN.

(Folytatás.)

Ime nagyjában a szász földre háramló kőzterhek. Viseléstükben osztozkodott minden birtok, szabad szász vagyon arányában, sőt a zsellérek (inquilini) is. Nemesi birtok a „fundus regius” területén a II. Endrétől nyert szabadság értelmében nem lehetett, tehát adómentességnek sem volt helye. Jobbágyság nem voltak, csupán a papi birtokokban, a pertuentialis községekben, hol a szász universitas, mint testület volt a földes ur. E csekély számú jobbágyság is oláhokból került ki. Emelkedtek ugyan szászok magyar nemesi méltóságra, de szász területen birtokuk, mint előbb, polgári birtok maradt. Az universitas, Szeben város és a székek tisztviselői hivataloskodásuk idejére föl voltak mentve a közterhek alól. Ez volt fizetésük a XV. század közepéig. Ettől kezdve a polgármester, királybíró, provinciai urak kapnak némi csekély fizetést díjazt, mi a polgármestertől is példátlan, hogy a kétszáz forintot meghaladná.

A szász universitas minden tisztsége tehát nobile officium volt, melylyel javadalmas nem járt. Azok valának a városi tisztségek is, a jegyzői tiszten kívül, kinek, talán mert nem gazdag polgárokból, hanem litteratus emberek közül került ki, s állása is kevésbé volt tekintélyes meg előkelő, rendes, bár csekély fizetése volt. Különbben még a XV. század folytában is az egyedüli felelősséggel járó hivatal a polgár-

Tagadhatlan, hogy a Magyarország és Horvát-Szlavonország közötti jelenlegi meglehetősen hideg viszony legnagyobb részét a nemzeti-ségi kérdés eredménye, mindazonáltal hisszük és azon meggyőződésben vagyunk, hogy hazánkat ezen kérdés nem fogja megsemmisíteni.

Azok nézetéhez csatlakozunk ugyan is, kik a nemzeti-ségi kérdést nem állami, hanem társadalmi ügynek tekintik, s hisszük, hogy ez a magyar korona országainak nemzeti-ségeinél is elismerés fog találni. Az államokat nem nemzeti-ségek, hanem nemzetek alkotják, az államnak, mint olyannak, nem sine qua nonja az egy nemzeti-ség, előny, ha ez meg van, mert ez irányu megrázkodtatástól megkíméli az államot és számos harczot tárgyatlanulá teszen, de nem feltétele.

Hazánkban ma még ott vagyunk —, ezt talán a szándékos propaganda eredményezte és tartja fenn, hozzájárulván ehhez a szerencsétlen nemzeti-ségi törvény, melyben a törvényhozás maga azon politikai hibát követte el, hogy a nemzeti-ségi ügyet nyelv tekintetében állami kérdésnek proclamálta — hogy a nemzeti-ségi kérdés nem tereteltett még valódi medrébe, állami kérdésnek akarják tekintetni ellenfeleink, hogy ez alapon politikai tőkét faraghassanak belőle Magyarországnak államisága ellen. A fegyver tagadhatlanul erős és veszedelmes, de szerencsére van orvosszere is.

A nemzeti-ség közvetlenül érdekli a társadalmi egyént, hatalmasan befolyásolja subjectivitásunkat.

Mindenütt ez tolu előtérbe, mindenütt és mindenben ezen érzület kielégítését kívánja, de csak is azért, mert azt hiszi, hogy a nemzeti-ségi eszme valódi természeténél fogva kívánja az állami és politikai institutciókban is elismerését, megvalósítását, hasonlóan híven, hogy ellenkező esetben maga a nemzeti-ség szűnik meg.

A mint azonban a józan és mérsékelt, de mindig határozott, és a hol kell, erőlyes kormányzás alatt a nemzeti-ségi eszmékkel eltelt egyén látja és tapasztalja, hogy nyelvében, vallásában, szokásaiban, irodalmában, viseletében stb. nemzeti-ségi veszélyeztetve nincsen, és hogy társadalmi igényeit nemzeti-ségi érzelme szerint kielégítheti, megvalósíthatja; ha látja és tapasztalja továbbá, hogy a törvényhozás és kormányzás nem követeli idegen nemzeti-ségi polgáraitól, hogy a társadalmi életben magát magyar nemzeti-ségi érzelmivé változtassa, de más részről soha és semmi esetben sem tűri, hogy ott, hol a magyar államiság érdekei fo-

mesteri vala, egyéb tisztviselők csak segédeinek tekintettek. A szebeni polgármester, mint első provinciai tiszt, természetesen a generalis congregatióhoz tartozott számadással és felelősséggel. Jóllehet hivatalos tekintélye Szeben és a provincia ügyeinek minden ágában érvényesíthető magát, batásköre mégis kivált gazdasági és adminisztratív teendőkre szorítkozott, az igazgatászolgáltatás terhei a iudex regius (királybíró) vállaira nehezültek. Volt már említés arról, hogy a provincia jövedelmeinek mely forrásai voltak, t. i. az ingatlan után szedett adó, mi részben az állam, részben a provincia költségeinek fedezésére fordított, s az universitas birtokai. Egy pár tétel fogalmat adhat kiadásairól. Nem említem azt a költséget, mit a jövedelmek fülhajtása természetesen vont maga után, s mi az akkori primitív kezelési rendszer mellett is szép summát tőn ki. A provincia számlájára ment a nuntiusok költségeinek fedezése, kik szakadatlanul átkban vannak a vajdához, kincstartóhoz, királyhoz. A provincia s az állam közt ezek tartják fenn az állandó összeköttetést. A fensőbb helyről érkező rendeletek köröztetése, szóval a hivatalos posta, melynek terheit ma az állam viseli, akkor a tartományi pénztárra háramlott. A török uralom terjeszkedése, mely már Havasalföldet részben meghódította, s Erdélyben is megkezdte a kálincset az exploratorok (kémek), kik

rogna fenn, ott ez irányu institutói nemzeti-ségi elemekkel legkisebb mértékben is zavartassanak, szóval látja és tapasztalja, hogy a törvényhozás és kormány nem magyar nemzeti-ségi, hanem magyar állam-nemzeti politikát követ, ezen saját joga tiszteletét és fentartását feltétlenül megköveteli, de az illető más nemzeti-ségi társadalmi öhajait legkevésbé sem elnyomó következetes politika mellett, ép oly mértékben fog a nemzeti-ségi kérdés politikai jelentőségéből veszíteni és viszontatérni valódi talajára: a társadalmi életre.

Idő kell, míg ezen tapasztalat mindenütt közismerésre jut, Magyarország, mint állam, ezen időt túl fogja élni, mert ezredéves multja a magyar nemzet állam-alkotó és fentartó képességét igazolja, és ekkor hisszük, hogy a területében és lakosságában megerősült horvát-szlavon királyság a maga részéről is meg fogja valósítani azon testvéri viszonyt, melyet Magyarország a maga részéről az 1868: 30. toz. 13. §-ben már manifestált, ezért a józan politika és a hazaszeretet nevében hisszük, hogy a polgárosítás nem csak Horvát-Szlavon és majdan Dalmátországnak, hanem az anyaországoknak is hasznára fog válni.

Dr. Sz. Gy.

A horvát határörvidék bekebelezése tárgyában a községi előjárások bálafeliratot intéztek Filippovics tábornagyhoz és a bánhoz. A Filippovics-hoz intézett felirat így szól:

„Mint halás határörök és Zimonyi kerület községi előjárói szent kötelességünknek tartjuk Exciádnak legforróbb köszönetünket kifejezni, a gondoskodása alá helyezett határörvidéki lakosság jóléte és előhaladása, körül tanusított érdemeit. A történet arany betűkkel fogja bevézni az ön nevét a néptörténet lapjaira. A határörvidéki néptörzs nemzedékről nemzedékre mindenkor halásan fog Exciádra visszaemlékezni. Legfelsőbb kézirat következtében, mint halás gyermekek jó apjukról válnak meg Exciádtól, nehez szívvel bár, de megnyugtatta s azon öhajjal, vajha a mindenható Exciádnak hosszú és megelégedett életet adna. Eljen a határörvidék feledhetlen országos parancsnoka: Filippovics báró!”

A bánhoz intézett felirat így hangzik:

„Ő felsége 1881. július 15-iki legmagasabb kézírata által az anyaországgal egyesítve, mint a zimonyi kerület községi képviselői, övendező szívvel járulunk Exciád elé, és szabadságot veszünk magunknak Exciádnak, mint leendő ország főnökünknek határtalan ragaszkodásunkat és töretlen hűségünket kifejezni egyuttal aiai gondoskodásába ajánlván magunkat Exciádnak.

tíres kézzel nem igen zörgethettek Moldávia urának ajtaján. Az ajándékok, melyeket a provincia a békés és bizalmas szomszédság fönntartása és szilárdítása végett küld, ritkán pénz, inkább bor, clenodium, drága kelme stb.; de ezek a számadásokon pénzértékben vannak fölírve. Az exploratorok egymást érik Bodonban és Viddinben, mihelyt a török gyanus mozdulatot tesz, s a lófarkot a szél Magyarország felé lengeti. Az explorator nem volt közönséges kém, bivatása megkívánt némi diplomatiái képességeket. Többnyire görögkeleti pópák vállalkoznak ily küldetésre s ha egyéb nem is, de az ajánlotta őket, hogy a moldovaiakkal egy nemzeti-ségiük valának s ugyanegy nyelvet beszéltek. Ajándékok illették meg a vajdát, kincstartót, olykor a királyt, a jog és igazság hathatós támogatása végett, a melyek fegyverek, serleg, kupa etc. képeben küldtek. A megszállás (descensus) költségei a provincia viselte. Elélemmel, fuvarral látta el a vajdát és királyt udvarával együtt a „fundus regius”-on való átutaztatban. 1496-ban II. dik Ulászló király látogatása tetemes terhet rótt a provinciai pénztárra. Közköltségen utaztak hivatalos küldetésekben a királyi tisztviselők és biztosok. A honvédelem is kívánt némi áldozatot az évi subsidiumon kívül. Szörényi végvárb a szász provincia tápot meg fuvart rendel a király egyenes parancsára. A vöröstoronyi erőd fönntartása egészen a szász földre háramlik. Védelmére székei zsoldosokat fogad, kik az erőd védelme mellett rendőrségi szolgálatára is használtatnak. A havasalföldiek kibágásainak a székeken e székei stipendiariusok veszik elejét, vagy ha már elkövetettek, ők torolják meg. A rablók, gyilkosok, gyújtogatók elfogása s átszolgáltatása a büntető hatalomnak, szintén rájuk

Éljen ő felsége, legkegyelmesebb császáruk és királyunk, éljen kegyes bánunk! Milovánovits, Pukelics, Lokocsevics, Zsivánovics, Ljubicsevics, Dragicssevics, Dacsevics, Marrenovics, Vuicsics, Nacelnicsi.

A SZULTÁNGYILKOSOK SORSA.

A török szultán tehát az összes halálra ítélték büntetését várósgágra változtatta át. Midhat pasa tehát meg fog Arabiába Tajifba száműzetni, hanem társával együtt várósgáron lesz. S a szultán ez ítélettel aligha nem jól számított. Midhat Arabiában, a hol az ozmán uralkodó család ellen már nem egyszer lázadtak fel, könnyen veszedelmessé lehetett volna. Így azonban be-börtönözve állandólag intő példán fog szolgálni azoknak, a kik netalán Midhat példájára a török alkotmányosságnak ez idő szerint még kalandos eszméjére adnák fejüket. Hogy Midhat az ítélet értelmében nem fog nyilvánosan kivégeztetni, az iránt még eddig semmi kétség sem forgott fenn. Midhat sokkal népszerűbb ember, hogysem ilyesmit a nép szeméi előtt végre lehetett volna hajtani. Annál több volt az ok tartani attól, hogy török szokás szerint Midhat csóndban fog elítélni láb alól. Az öngyilkosságáról és bétagségéről szállongó hírekben csak megerősítést nyert e föltevés. A diplomatiái közbenjárástól szintén kevésbé lehetett tartani, mivel e kérdés kizárólag a török állam belügyei közé tartozván, nem is lehetett határozottan fellépni. Lord Duferinnnek, a ki még legelőnkebben érdeklődött Midhat sorsá iránt, sem a szultán, sem a török külügyminiszter nem tett reménységre jogosító ígéretet. Midhat sorsának kedvező fordulata tisztán csak az ulemáknak tulajdonítható. Összegyűltek ezek megvizsgálni, vajjon a törvénysségek ítele megegyezik-e a szent törvény határozványával.

Az ulemák titkosan tartott határozatáról eltérők a tudósítások. Az egyik forrás szerint az ulemák két pártba oszlottak; a többség helyben hagyta az ítéletet, de elhatározták, hogy a kisebbség véleményét is a szultán elé terjesztik, mely szerint az ítélet nem egyeztethető meg a szent törvényekkel. Egy más forrás szerint az ulemáknak július 20-ikán tartott gyűlésében az ítélet egyhangulag semminek nyilvánított. E vélemény szerint kimondották volna, hogy a mahomedán, ha a büntetést tagadja s eléggé megbízható tanuk nem igazolják a tettet, el nem ítélték. Kimondották volna azt is, hogy azon esetre, ha a halális ítélet végrehajthatnák, a szent törvények értelmében joguk van hozzá az elítéltek örököseinek, hogy a halál okozin ép oly módon megfoszuljak magukat. E fenyegető passzus ugy látszik döntőleg hatott a szultán ítéletére, s megkegyelmezett a vádlottaknak.

A török papság tudvalevőleg esküdött ellen-sége minden európai útjának, sajtáságos mégis, hogy Midhatot megmentették. Ugy látszik birtak elég érzékkel, arra nézve, hogy mit követel-

van bizva. Egyáltalán oly szolgálat, mely életkezkéztatással is járhatott, nem volt inyére a száznak. A városok és székek területén a kellő közbiztonság fönntartására sem vállalkozik örömet, hanem poroszólóul szegődött székei megoláh jobbágysokat, csekély, havi fél arany forint zsoldért. Még a középtületek és utak jó karban tartását említvén föl, úgy nagyjából számot adtam a provinciai pénztárt terhelő kiadásokról.

A szebeni polgármester fizett mind e költségeket a provincia utólagos jóváhagyásának reményében a kezelésére bízott tartományi pénztárból. Tiszte volt a jövedelem és kiadás nyilvántartása; kötelessége volt hivataloskodása végetével, minthogy pedig egy évre választatott csak, minden év végén számadásait bemutatni a generalis congregatiónak s attól fölmentetést kérni. E fölmentvény hivatalos alakban, az universitas pecsétével, írásban állítottatott ki. Ime egy példánya szó szerinti fordításban: „Mi Szeben város és az erdélyrészi hét szász széke polgármestere, bírái, esküdtt polgárai a büles (értelmes) és tapintatos (óvatos) Szabó (Sartor) Györggyel, Szeben város volt polgármesterével, Krisztus születése ünnepeinek előestéjén (1496.) számot vetettünk a hét székek s tartozékaik minden egyes bevételéről, nem különben rendes és rendkívüli taxái, contributiói és collectáiról és vele együtt szorgalmatos és érett számítás után nyilván úgy találunk, hogy a jelen évben bevett 11,628 frt 6 denárt, ebből kiadott királyi ő felsége részére és a hét székek hasznára meg fönmaradására 11,649 frt 45 denárt; miről is megnyugtadjuk ők olyképen, hogy a provincia tartozik nekik 21 frt 39 denárral.”

A szász földön első telepek a városok voltak. Idők folytán, a nép meggazapodásával,

Hirdetési díjak.
Egy négyzetű centiméternyi tér ára 2 kr.
Bályegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.
Hirdetéseket fölvesznek:
Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus) der Wollzeile 36.) Haaseinstein et Vogler (Wallfischgasse 10) Rud. Mosse Publicistische Bureau. Budapest: Haaseinstein, és Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések fevétel irodája Budapest Szervitátor 3. sz.
Uyittási cikkeik
gármond sora után 25 krajczár fizetendő.

ez idő szerént az állam legfőbb érdeke. A szultán tudvalevőleg nagyon ragaszkodott az elítéltek kivégeztetéséhez, s a papi hatalomnak e független magatartása ama időkre emlékeztet, midőn a hierarchia uralkodott a trónok felett.

KÜLFÖLD.

A tripoliszi kérdés komolyan foglalkoztatja a portát. A szultán sürgetésére a minisztertanács is tárgyalás alá vette azon kérdést: vajjon küldessenek-e csapaterősítések oda? A miniszterek hosszu ideig nem tudtak megegyezni, míg végre abbant őrten megállapodás, hogy 5 hajóval 10,000 ember odaszállítását fogják javasolni. Mintán abban a nézetben vannak, hogy Francia- és Olaszország nem fognak tudni egymással megegyezni, s miután Mussurus pasa Londonból is azt távirta, hogy Angliának nincs kifogása az ellen, hogy Tripoliszba török csapatok szállítsassanak, a javaslat határozattá lett.

Said pasa állítólág ellenzi ezt, s veszélyt lát abban. Egy konstantinápolyi jelentés szerint Assym pasa Duferin lord előtt kijelentette, hogy a szultán semmi feltétel alatt nem fogja fogja megengedni azt, hogy Tripolisz a francia haditámadás próba-tárgyává tétessék. S csakugyan tény, hogy mindazon csapatok, melyeket Görögország Törökország ellen összpontosított, parancsot kaptak Tripoliszba evezni.

Sándor bolgár fejedelem rendezni akarja végre a portával való diplomáciai érintkezést, melynek eddigi rendezetlensége sok kellemetlenségre szolgáltatott már okot. — Mint a „Turquie” jelenti, a fejedelem táviratilag értesítette a portát, hogy a Törökország és a fejedelemség közt függőben levő kérdések, különösen pedig a diplomáciai érintkezés rendezése céljából új utasításokat küld a stumbeli képviselőjének.

Angliában a feni pokolgépek elkobozása képezi a nap eseményét. A clerkio-willei explosio óta semmi nem okozott oly nagy izgalomságot N. Britanniában. A parlamentben kijelenté Harcourt, hogy a kormány már 3 hét óta értesítve volt arról, hogy Amerikából e gépek Angliába küldetnek, de úgy látszik, arról nincs még tudomása, hogy kik küldötték azokat. A miniszter csak általánosságban szolt az ir feni sajtó terveiről, mellyel e célba vett merénylet összefüggésben van. Rossa tagadja, hogy ez ügyben be volna avatva, azonban az ő lapja és újabb nyilatkozata világosa kimondta, hogy dynamit fogja néhány nap mulva Anglia óriási áruhárait, hajóit és városait elrombolni. Ezen bevallott czelok és az izekhez intézett felhívás: azokban közreműködni, roppant nagymérvű fordulatot idéztek elő Angliának Irországhoz való hangulatában. De Harcourt felelete, melyet a forradalmi kongresszus tárgyalása hozzá intézett kérdésre adott, világosan bizonyítja azt, hogy a

környéken falvak támadnak, egészben a város mintájára. A községi élet, természetesen kicsinyült arányokban, a városokéhoz hasonló képet mutat. A falusi és városi lakók közt a foglalkozás meg életmód némi különbsége nem támaszt oly nehezen áthidalható tirt, mint a magyar földön. Szabad polgárok lagnak itt és amott egyenlő jogokkal és kötelezettségekkel, kiket az érdekközösségek kívül összetart még a közös fő, a székei polgármester személye is. Bár a községi élet fejleszése a falvak némi önállóságra vergődtek, a maguk dolgaiban intézkedhettek egészen függetlenül a várostól, politikai jogokat sem egyenként, sem összeségükben nem gyakorolhattak a várostól függetlenül. Ezért szász földön a hegemoniát mindig a város tartotta kezében, s a városok között is Szeben legkivált. A magyar földön egész mások voltak a viszonyok. Itt a megye, mint politikai tényező, mindig nagyobb súlyu a városnál, s hacsak szabad királyi város nem volt, annak kötelekebe, fönhatósága alá volt rendelve.

(Vége köv.)

A LÁMPAGYUJTÓ.

MISS CUMMINS REGÉNYE.

Tizedik fejezet.

Meglepetés.

(Folytatás.)

De ő, mint látszék elfeledte őt. Vajjon utána siessen, megállítsa s megragadja kezét, hogy kényszerítse őt rá nézni őt, felismerni, s vele beszélni? Egy lépést tett arra felé, merre a sétáló pár haladott.

kormány a féni merényletek daczára sem hagyja magát elragadtatni, s egy betűnyit sem tér el a törvénytől.

A nihilisták.

A „K. Ztg.” pétervári hírei szerint a nihilizmus folyvást előre halad és pedig mind híveinek száma, mind harcmódja tekintetében. Előbb az orosz szocialisták folytonosan tiltakoztak a nekik tulajdonított kommunista cizók ellen, mióta azonban a terroristák föllükkeredtek s a munkás drusinak és két munkás szövetség alakultak, most már nyíltan igaznak a birtokos osztályok ellen.

A nyugalom, melyről az orosz félhivatalosok azt állítják, hogy általános, voltaképen sehol sem található. Az orosz paraszt nem oly könnyen nyervehető meg a szocializmus részére, mint például a német munkás, de az ige itt is hat. Emelendő, hogy az esztek körében is jelentékeny német-ellenes mozgalom van.

Pétervárott két hét előtt nihilista proklamációt találtak, melyben kijelentik, hogy a nihilisták élnek s „a téli hadjáratra készülnek.”

A tények, hogy ismét két alagutat találtak s hogy Priem titkos rendőr a nihilisták által megölt: valóban a mellett szólnak, hogy a nihilisták élnek és működnek. Priem már a hatodik titkos rendőr, kit rövid idő alatt a nihilisták megölték. A hatóságok az ilyesmit titkolják. A rendőrség az utóbbi hónapokban szerencsésebb volt, mint az előtt; nagy mennyiségű dynamitot kobozott el s Priem 8 gyilkosa közül is már el fogott kettőt.

Midhat pasa.

Midhat pasa sorsa és azon általános rokonszeny, mely a szerencsétlen török államférfi iránt nyilatkozik a szultán rendkívül aggasztja. Azt mondják, hogy a szultán e miatt nem tud sem enni, sem aludni, s minden felhasználja, hogy a közvéleményt a maga részére megnyerje. A török fővárosban rózsaszínű papírra nyomtatott rópiratokat árulgatnak utcaszerte, melyben Abdul-Aziz, mint vértanút dicsőítik és verseket hoznak forgalomba, melyek Abdul Aziz meggyilkoltatását énekelik meg. A szultán sok kémmel rendelkezik, kik a városban járhatnak és nagyon elégedetlen, mióta értesült, hogy Midhat pasa újszerűséggel bír Konstantinápolyban. A szultán oly bizalmasan, hogy még a kabinet tagjait is utkos felügyelet alatt tartja.

Igy beszélnek, hogy egy bizalmas emberét besiktatához rendelte, a hol a minisztereknek és magas államhivatalnokoknak a hajóról ki kellett szállniok, hogy a Yildiz-kioszkba jussanak és ott a szultán trónaléptének évtordulója alkalmából üdvözléjék. E kémmek feladata volt megvizsgálni, hogy mely miniszterek érkeznek meg együtt és vajjon beszélnek-e egymással? Egy másik szolgáját a palota bejárata előtt állította fel, hogy vigyázzon arra, vajon azon miniszterek, kik a miniszteri tanácsok alkalmával egymás ellen küzdenek, nem szutnagok-e bizalmasan együtt s talán elválnak egymástól, a mint a palota közelébe jutnak.

Ily körülmények között a szultán fűhéz-lához kapkod s mindenkinek tanácsát meghallgatja s voltak az utóbbi időben minisztertanácsok, melyek 26--36 óráig tartottak s melyeken többen a volt miniszterek közül is résztvettek.

Konstantinápolyban nagyon sajátos dolgokat beszélnek az ulemák nagy tanácsáról, mely tudvalevőleg szintén Midhat pasa ügyével

Aztán habozva állt. Egész serege a kiünneműl érzéseknek ragadta meg szívét, s csaknem elfojtotta lélegzetét, s mielőtt ezekkel küzdött, Vilmos eltűnt az út kanyarulatánál s többé nem volt látható. Gertrud eltakarta szemeit kezeivel, mi a fájdalom első rohamaiiban még most is szokása volt, s egy fához támaszkodott.

Villi volt, abban kétsége nem lehetett, de nem a hajdani ifjú, az ő Villije.

Igaz, hogy az idő csak keveset pótolta hozzá azóta szelében, hosszabban, mert már elvállalassukkor is jól megtermett fiú volt; de Kelet-Indiában eltöltött hat év és sokszoros utazások, gond, szenvedés, kiállott veszélyek, annyira megérlelték őt, mit rendes körülmények közt, tán két annyi idő sem tette volna.

A növendék fiú tude arczzsinét az érett férfi halványabb, szakáltól beárnyalt s kissé napbarított színe váltotta fel.

A vidám szemek gondolkodó kifejezést öltöttek; a rugalmas, könnyed léptek szilárdabbakká, kimértebbekké lettek s a sugárzó kifejezés arczában ama bizonyos komolyságnak adott helyet, mely nyugodt viszonyok között, régebb is arczának folyékony vonását képezte.

A serdülő ifjú kellemes megnyerő lénye azonban a férfinél is ugyanazt látszott lenni, ki most is kiváló csinos ember volt, s vele született könnyed, kellemes modorral birt, mi általános figyelmet keltve, hirtől megjelent. A széles, nyílt homlok, a szelíd, de határozottságra mutató vonás ajkai körül; az úszinte, bátor

foglalkozott. A tanácskozás nem vezetett egyhangu megállapodásra: mondják, hogy több ulema hivatkozott a korán azon helyére, hol az mondatik, hogy ha két szultán van, az egyiket el kell tenni láb alól. A tanácskozáson a Seik-ül-izlam előkötött s az ulemák többsége abban állapodott meg, hogy az ítélet a törvények értelmében hozatott, egyttal azonban a kisebbség nézete is közölgetett a szultánnal. Most a fetvát kellett kieszközölni.

Van Konstantinápolyban egy tekintélyes hivatalnok, a fetva-emeni, kit nem lehet állásából elmozdítani, mert politikával nem foglalkozik, hanem csupán a vallási jog képviselője, míg a Seik-ül-izlam a kabinet politikai tanácskozásaiban is részt vesz s minden kormányváltozással ő is elbagyja helyét. A fetva-emeni írásban szokta kiadni a hozzá intézett kérdésekre válaszát s az ily fetvától nincs fellebezés.

Midőn töle Midhat pasára nézve a fetvát ki akarták eszközölni, ő magas korára hivatkozott, — 80 éves — és kijelenti, hogy nem akar meghalni ugy, hogy halála előtt meggyőződése ellenére tegyen valamit. Ennek következtében oly hatalmas fetvát adott ki, hogy az elítéltek ártatlanságát és legfőkébb azon két vádlottat lehet megbüntetni, a kik a gyilkosságot beismerték. Az öreg fetva-emeit mindenképen el akarták téríteni elhatározásaitól, de ez nem sikerült. Ebből kitűnik hogy a legfőbb forum Törökországban a vallási bíróság, többi bíróságok mind függő helyzetben vannak a palotától. Tény az is, hogy a vallási bíróság nem igen befolyásolható s szultán rendkívül neheztel az uremák és a fetva-emeni magatartása miatt.

A minisztertanács ily körülmények között azt ajánlja a szultánnak, hogy a halálítéletet bürtönbüntetésre változtassa át.

Tusnád és gyógyforrásai. *)

A fűrdővadás kellemes időszaka beköszöntött s a szenvedő emberiség buzgó készülékeket tesz a fűrdőkre s lassankint njra megnépesednek törzs- és újvendégek által az elsőorodás, időöltés és egészség ezen barátságos telepén. — Hazánk számos fűrdőhelyei között egy-egy nyerte meg oly hirtelen a szenvedő közönség rokonszenvét, mint az egészen elragadó és festői tekvésű gyógyhely Tusnád, mely ugy légköri, mint fűrdőgyógyászati tekintetben igen becses gyógytényezőkkal bír.

Klimatikai nyári úde levegővel bírván, ezen gyógyhelynek nevezetes előnye az ő enyhe havas alatti klímájában áll; és Tusnád e tekintetben is minden igénynek megfelel.

Tusnád 650 méter magasan fekszik a tenger tükre fölött a Hargitta-hegylánc déli nyúlványai alatt, melyek által az északi szelektől védve van. A nyári közép-meleg 17—19 C. Gazdag tölvevű és lombérdőségek, a legváltozatosabb növényzet úde tenyészete, az ott átnuhogó Olj folyó a légkörnek az általános és viszonylagos nedvesség mérsékelt tartalmát kölcsönzik: egy klimatikai gyógyhely tulajdonképeni „Materia medica”-ja, a tiszta, friss és balzsamos illattal áradó levegő itt gazdagon megvan.

A fenyvesekben ügyesen vezetett mérsékelt emelkedő sétányok, gyógy, zene, táncztérem, jó vendéglők, kényelmes lakások a közönségnek elégséges szórakozást, időöltést s egészséges ellátást ajánlanak.

Nem kevésbé becsesek az ivóvizek,

*) A vizek vegyelemzéséről szóló részt Dr. Pavelka Ernő állította össze Dr. Dietrich H. nyomán.

fellépés, mi most is, mint azelőtt annyira jellemző volt rajta, magára elég lett volna Gertrudot ugyanazonságáról meggyőzőni, s nem lett volna szükséges reá, a jól ismert zengzetes hangot is meghallania, hogy Szulliván Villivel állt szemtől szemben, hogy az element mellette és hogy most egyedül áll, fel nem ismerve, s minden valószínűség szerint a nélkül, hogy csak reá is gondolna Villi, vagy törődnék vele.

Egy ideig csak azon keserű gondolat lebegett lelke előtt: „Villi elfeledett téged.” Ez foglalta el minden gondolatát s fájdalom és ámulattól remegtetta meg szívét. Arra nem vett időt magának, meggondolni, hogy egészen gyermek volt, még mikor megvált tőle, s hogy a külsőjén történt változásnak rendkívül nagynek kell lenni.

Még kevésbé jutott eszébe, hálás lenni azon nagy változásért, mely vele ez idő alatt történt, s e percében végtelen nyomorultnak érezte magát. Azon egyetlen fájdalmas gondolat, hogy el van feledve, s egyszersmind egyetlen kedves gyermekkori barátjára nézve örökre elveszve, minden más emléket eltörölt lelkéből. Ha még most is gyermekek lettek volna, mint testvérségük régi napjain, könnyű és nagyon természetes dolog lett volna, utánna sietni, őt beérve, megszólítani. De az idő sokféle változások, óriási korlátot vontak közből.

(Folyt. köv.)

minő Tusnádon öt fordul elő, s vegyelemezve általában a hatásos vasas savanyú vizekhez tartoznak. Ugynevezett „Főkut”-ja inkább a mászartalmu borvizek felé hajlik s szerencsés egyalkatánál fogva kettőzött gyógyhatással bír.

Az ugynevezett I. ivókut az erős termőszeti sós és vasas vizek egyike s alkatrészei által Kronthal, Baden-Baden, Soden, Cannstadt (Vilhelmsquelle) Kissingen (Maxbrunnen) emlékeztet; mindazonáltal több vastartalommal bír, mint az említett vizek.

Ezen savanyú vízben mint gyógyhatányok tekintetbe jönnék: szikhalvag (Chlor natrium) 2-290 grm, szénsavas vaselőcs (kohlsauer Eisenoxydul 0.66; szabad és félig kötött szénasav 1030 kem. (ezer részben), melyekhez csekély mennyiségű mészhaltvag (Chlorcalcium), halvkörseny (Chlormagnesium) és 0.005 iblanyos keserény (Iodmagnesium) járulnak. Ezen forrás — vegyalkatára nézve egyike a legkitűnőbb szereknek mindazon esetekben, melyekben a szikhalvagnak ható vagy visszaható átváltozást kívánó és nyakoldó hatásáról, — kapcsolatban a vörképző és erősítő vassal, — szóval: egész szervezeti jobbulásról van szó, mint például: görvéllykór, vérzegényesség, sárgaság, krónikus torok- és légeső-hurut szíjazs nyakfűrtlékkel és köhögési ingerrel stb. — A II. III. IV. számú ivóvizek könnyen emészthető s erős hatású vasas savanyú források, 0-88—0-89 grm (1000 részben) vastartalommal.

Tusnádnak mind a négy vegyelemzett fűrdővize a szelíd meleg sóforrásokhoz tartozik; s közöttük a gyógyerőre nézve az I. számú a legkitűnőbb. Ez 1000 grammban 2.24 szikhalvagot, 0.66 szénsavas vaselőcsot egy kis iblanyos keserénnyel (0.006) s egyéb segédalkatrészeket tartalmaz; hőmérséke 13° C.-nál megkísértett mérés szerint 22-8° C., s mintegy 1030 kem. szabad szénasav van benne. A többi forrásokban kevesebb a szikhalvag, több ellenben a vas; 20—23-9° C. hőmérsékletük s ennél fogva inkább a tiszta aczél-források felé hajlanak.

A szénsav ideg és izom ingerlő fűrdőhatása ugy, mint a szikhalvag felszívódást és bőreléttelékenységét igazató ereje ezen forrásoknak is előnyös gyógyértéket kölcsönöz; emellett mint az író cura segéd és kiegészítő szerce jól alkalmazhatók s langyos hőmérsékletű fogva a gyöngélekedők által is igen alkalmasan használhatók.

Tusnád egyéb gyógyszercei közt meg lehet említeni a zuhany- és tenyővel fűrdőket, valamint a naponta kétszer kapható friss kecsketjeit.

Ha már az összes gyógytényezőket azok hatására nézve tekintjük: akkor Tusnád ot illetőleg a következő gyógyajánlatot állapíthatni meg: krónikus gége-, légeső- és tüdőburut, némely adatok szerint kezdő aszkor, gyöngélekedő egyéneknek előforduló eozestési bajok s időszakai gyomor-hurut, görvéllykór, vérzegényesség, sárgaság, ideggyengeség lépkör (hypocondria), időszakai csuszos bántalmak stb.

Tusnádnak tehát a gyógyhatányok kiváló csoportosulása és ereje folytán igen szép jövője van. Látogatottsága évről évre gyarapodik s mindinkább érezhető, hogy még több lakásra lenne szüksége.

A szükség más irányban is mutatkozván, a tks. fűrdőigazgatóság az I. számú tükör-fűrdőnek megnagyítása és czélszerű kijavítása, mit szintén a Sepsiszentgyörgy-tusnádi távirdai vonal, valamint a Sz. Annatóhoz vezető kényelmes ús-vány kiépítése által a sürgető igények kielégítéséről már az idén elismerésre méltólag gondoskodott. Ily módon Tusnád az igazgató választmányáldozat közs tevékenysége folytán napról napra egy világgyógyhely nevéé vevja ki. Még csak annyi a kívánni való, hogy a magas kormány is, — melynek igen is érdekében áll a hazai gyógyhelyek emelése, — ennek ügyében valamivel többet tegyen, mint a mennyi eddig történt; mert hogy az erdélyrészi gyógyhelyek még ma sem részesülhetnek általános és megérdemelt elismerésben: az nem a gyógyforrások csekélyebb értéke, hanem a közlekedési viszonyok kezdetleges állapota miatt történik. Jövőre azonban a legjobbat reméljük.

(Német eredetűből közli, Spó.)

Előpataki gyógyvendégek névsora

1881. júl. 21-től júl. 23-ig.

(Folytatás.)

Orbay Luiza varróné Brassóból 2, Gerics Ilka iparos Kézdivásárhely 1, Löv Salamon kereskedő Nagyváradról 4, Weinberg Mózes házaló Lembergől 1, Tuch Mendel házaló Lembergől 1, Fleissig Jakab kereskedő Árpásról 2, Fleissig Deborah kereskedő Árpásról 6, Kaiser Ferenc tanár Gyúrgyevől 3, Butokán Stojka kereskedő Brailából 3, Leib Fried házaló Lembergől 1, Pedeanu János tanító Gendesova 1, Kohn Ignác né kereskedő Brassóból 3, Zsigmond Dezső birtokos Kolozsvárról 10, Seethal Ferenc birtokos Szentivánról 4, Krisztovari János süttő Aradról 1, Pamfilu Demeter tanár Krajaváról 3, Popescu N. D. vállalkozó Bukarestből 5, Georgescu Mária kereskedő Bukarestből 2, Linden-

berg Mari pénzváltó Bukarestből 1, Lang Márton iparos Brassóból 1, Meringer Vilmos kereskedő Brailából 1, Dorn Zakariás birtokos Plojestből 6, Constantinescu J. B. ügyvéd Bukarestből 2, Geréb János kir. albiró Sepsiszentgyörgyről 1, Domokos Antal törvényszéki elnök Tordáról 1, Naumeszku Anasztasia kereskedő Vaszi birtokos Bukarestből 2, Jonescu Iliás pénzváltó Bukarestből 2, Joanid György kereskedő Bukarestből 2, Dambicz Enatyí kereskedő Bukarestből 1, Geblescu Mária magányzó Krajaváról 2, Resuceanu Sebestica birtokos Bukarestből 4, Dimitriu Péter kereskedő Gyúrgyevől 2, Camaresescu Anna magányzó Bukarestből 1, Vechio Luciu művész Foksból 2, Hirschhorn Teréz vállalkozó Fogarasról 1, Hirschhorn Rebeka vállalkozó Fogarasról 1.

(Folyt. köv.)

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1881. július 28.

— **A hivatalos lapból.** A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister, a kolozsvári erdőigazgatósághoz és a szászsebesi erdőhivatalhoz a következő erdőtiszteket nevezte ki:

a kolozsvári erdőigazgatósághoz:

1. erdőmesterré: Schusster Mihály r. a. erdőmestert;
2. erdőtükarrá: Scholz Arnold m. kir. r. a. erdőmestert;
3. főerdészre: Lönhart Frigyes m. kir. r. a. erdőfogalmazót;
4. kezelő főerdészekké: Weszter Sándor és Petersberger Frigyes r. a. főerdészeket, továbbá Pischl Pal és Somkereki Gusztáv r. a. erdészeket;
5. raktártisztekké: Misselbacher Nándor és Schobel Károly r. a. raktártiszteket;
6. I. osztályu erdészekké: Kelemen Márton, Broz Alajos és Pellion Lajos r. a. erdészeket;
7. II. oszt. erdészekké: Czizer Károly r. a. erdész, Rend Domokos r. a. pénztár-ellenőrt és Imre Dénes r. a. I. oszt. erdőgyakornokot;
8. erdészjelöltté: Bartha Gyula r. a. erdőgyakornokot;
9. II. oszt. erdőgyakornokokká: Simon Gyula, Fuchs Béla, Walter Sándor, Dapsy Frigyes és Sümegh Ignác r. a. erdőgyakornokokat és Molnár Károly végzett erdőakadémiai hallgatót.

A szászsebesi erdőhivatalhoz:

1. erdőmesterré: Fikler Béla r. a. erdőmestert;
2. főerdészre: Rappensberger Márton r. a. főerdész;
3. kezelő főerdészekké: Binder Vilmos és Terbócs Bertalan r. a. erdészeket;
4. fizető számvivővé: Arz Károly r. a. pénztár-ellenőrt;
5. számvevő főerdészre: Bümesch Frigyes r. a. pénztárnokot;
6. I. oszt. erdészekké: Szöcs Károly, Tellesniczky Nándor és Scholz Ottó r. a. erdészeket;
7. II. oszt. erdészekké: Bartha Sándor és Péch Dezső r. a. erdőgyakornokokat;
8. erdészjelöltté: Wikolinszky Gyula r. a. erdőgyakornokot;
9. I. oszt. erdőgyakornokokká: Luscsek Ferenc r. a. erdőgyakornokot és
10. II. oszt. erdőgyakornokokká: Jantó Danó János és Groszman Róbert r. a. erdőgyakornokokat.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister, a kolozsvári erdőigazgatósághoz: Oelberg Frigyes m. kir. rendelkezés alatti irodatisztet; — irodatiszté nevezte ki.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister, Torda-Aranyosmegyében Horváth Mihályt a görényi, Nagy Józsefet a marosjára, Mohay Károlyt pedig a mezősegi járásra nézve, az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Helyi hírek.

— **Tűzlárma** riasztotta ma reggel 7 óra körül Kolozsvárt. A harangokat kongatták. Az volt a híre, hogy a barátok temploma ég az óvárbán. Szokás szerint a hirtől csak egy iznyit volt igaz, annyi t. i., hogy a templom tornyának teteje kapott szikrát. A csuesből, mint egy kémény tetőből dől ki a füst s a torony hegyén ragyogó kereszt oldalt volt dűlve. — 1/8 óra felé ez a kereszt nagy robajjal lezuhant magas trónusáról. Estében beznzta a templom fedelét s a kövezetre hullott. Helyén derék vastagságnyi ra omlott a füst. A harangokat megkongatták, a tűzoltók megjelentek a helyszínen, felhataloltak a toronyba s egy fél óra alatt megoltották az addig csak igen füstölő, de majdnem lángra kapó gerendákat, melyek, hogy tüzet nem fogtak, csupán a pléh tetőzetnek köszönhető, mely elzárta a torony gerendázatát a levegőtől. Nagy ideig füstölt pedig csendesen magában az ago-

rendázat. Tegnap este ismét nehéz idő vonult el felettünk. Az eső zugott, villám hasogatta a borult égboltot s tompán, hosszan és sürten dörgött. Egyetlen erősebb esattanás történt. 11 óra előtt éleset villámlott s roogott utána rögtön hatalmasan. Mindenki gondolta, hogy valahol a város területén esapott le a villám. A barátok toronyának tetejére csapott le. A templomon ugyan van villámhárító, de a torony nincs. A torony hegyén a kereszt mellett besuhant, itt gyújtott is, s a mint a jelekből látszik a torony nyugotra néző ablakánál szaladt ki. A szikrát fogott gerendák elkezdtek senyedni s reggelig megfűzkösdtek. Ekkor esett le a kereszt. Beszejőből egy megégett nagy iv papiros foszlányai hulltak ki a kövezetre. Az utolsó két sorból egy pár szó olvasható s azok neveire vonatkozik, a kik építették a tornyot. Némi homályos alig olvasható szavakból az vehető ki, mintha villám sújtotta volna még egyszer s ez állapotából restauráltatott volna mai alakjára. Nehány szót, mennyi kibetűzhető, ide írunk.

Religiose... ruxit patrocinio quoque... studio accedentes idem tectum ex integro deposit... Joannem Losontzi... fabrum lignarium... erectis... turre (?)... imen fulgidae duplicatae... nunc de novo de... ginitibus, ex toto noviter... tum est per Michaellem Sengler (?) laminarium... Deo opitulante laminis cooper...

O. A. M. D. S. D. M. V. et OO. SS. H.

Baloldalon olvashatlan széljegyzések, jobbra a leírónak neve, kit Franciscusnak hívtak. A torony gombjában egy rézpléhből készült kis szelencében két kis, a renoválaskor oda helyezett írást s néhány miniatúr rézkarcot (szentek képeivel) találtak. Az íráson következők állnak. Az egyiken:

„Der Kupfersmit wahr Martin Honigberger und der fertiger dieses Knopfs wahr Johan Filp Korder v. Rothenburg... der Zauber der mitgesell wahr Pétr. Smid v. Cronstadt Clausenburg d. 27 sten aug Ano 1779.

A másikon:

I. N. R. I. — INR.

Anno 1799 aposita est crux nova in reparatione Turris sub Guardianatu Tries Emerici Tompos

De familia erat Adm. R. P. Augustinus Raphaim ter emeritus Provincialis et Comisarius Provincie Ss. Salvatoris R. P. Casimirus Domokos act. Diffinitor Vicarius M. V. P. Absolon Borbély Lectores Theologie R. P. Lazarus Sándor et Leonardus Lojsteiner c'um reliquis pr.

Provincialis A. R. P. Paulinus Bocskor ejus socius R. P. Alexus Ferencz act. Diffinitor.

A torony egyébiránt a sértülés nem nagy. Mindössze a keresztet tartó árbocza s a tetőn néhány gerenda hamvadt el.

— **Sziklay Emiláról**, ki jelenleg Szolnokon, Jakab Lajos szintársulatánál vendég szerepel azt olvassuk a Pesti naplóban hogy itt még sokkal melegebb fogadtatásban és nagyobb kitüntetésben részesült, mint Tatán. Szombaton lépett fel először a Kis herczeg czimszerepében, mely Kolozsvárott is bemutatója volt s melylyel akkor meghódította a közönségünket. Vasárnap Erzsikét játsza, a Sárka csikó népsziműtben; Hétfőn pedig a szolnoki úr körökből alakult bizottság tiszteletére tánczezel egybekötött banketet rendeztetett, a város legelőkelőbb családjaianak részvételével, melyek vetélkedve igyekeztek azon, hogy a kedves fiatal művésznő a rokonszenves, nem várt szíves fogadtatás monél szebb emléket vigye magával Kolozsvárra, hová hivatása szólítja. Sziklay Emilia még kétszer lép fel Szolnokon, Marjolainet és Boccaciot játsza; ez utóbbi jutalomjátéka lesz.

— **Az áruló szappan.** Ezelőtt néhány holnappal történt, hogy egy vasuti hivatalnok tétetvén át városunkba, megérkezett pakkjából néhány ládát — nem tudván hamarjában elhelyezni — feltétetett a padlásra. Az egyik ládában 24 személyre való ezüsttűnél, vásznak s néhány apróság volt. Kiváló szaglótehetségtű tolvajok megorrontották a láda tartalmát s még azon éjjel elemelték szerencsésen. A káros element panasza. Gyanakodott a szomszédban lakókra — bejelentette ezt a vizsgáló hivatalnoknak. A mint panaszt mondta, egy zárt igazított valami lakatos inas. Igen finom illat ültől el a szurtos kölyök körül. A károsnak feltűnt, „Olyan illat ez — ugymond — mint azé a szappanyé, s milyet én szoktam használni. Elteit egy pár hónap. A megkárosított vasuti tisztviselőnek időközben ismét elveszett néhány szántás végett a padlásra felaggatott fehérruhája. Ismét element panasza. A hivatalos közeg kiszállott, megvizsgáló a padlást. Ez csupán deszkával van elválasztva a szomszédház padlásától, hova a finom porondban látszó nyomok vezettek. A lakatos inas ismét ott lábatlankodott, a hol a vizsgálatot ejtették meg. Fel sem tűnt ottléte, minthogy tudta mindenki, hogy a szomszédban lakó lakatosnál van alkalmazásban. A káros is ott ment a vizsgálók nyomába s ismét megcsapta az a finom illat, melyet ezelőtt pár hónappal érzett a lakatos inas s mely az általa használt szappan szagával egyezik. Ráíradt az inasra. A rendőr hamarosan motozást tartott a jóságú nebulo ládjában — és ott volt a fehéremű. Kutattak tovább, s a fraternek egyik rokonánál

rátaláltak a hónapok előtt elorzott ezüst neműre. Jól elvolt rejtve. A gaz kölyök őriztette figyelemmel az ezüstöt. Az nem romlik az állásban, a szappany illata csábította. Használta a lopott illatos jóságot s ime vialiskodása bűntette meg gazdaságért. Most ott pihen a dutyiban.

— **Kettős szerencsétlenség.** Szífenesen úv. Demjénő gyermekei ötön, f. h. 28-án d. u. fürdői mentek a Szamosra az Orbán József téglagyára közelében. Fürdés közben a nagyobbik, mintegy tizenhat éves fiú az örvény magával ragadtott, mit tizennyolc éves leánytestvére látva, segítségére utána ugrott. A habok azonban őt is magokkal ragadták. Erre a paron fürdő három kisebb testvér javszékkelve kiáltott segítségért, mire a téglagyári munkások közül többen oda siettek megmentendők a két feldoklót, de csak hullájokat huzhatták ki.

— **Időjárás.** Európában: A nagy légnyomás (761—763), a kontinens délnyugati részében a depressió (754—755) Magyarországon, a középlegnyomás (760), délkeleten van. Németországban délnyugati gyenge szelek mellett az idő borult, csapadékos. A hőmérséklet kisebbedett. Hazánkban: Északnyugati és délkeleti közt többnyire délies, erősödött szeleknél a hőmérséklet délen és a középrészben nagyobb, a nyugati szélben kisebb lett; a légnyomás a közép nagyrészen, kisebbedett, a nyugati szélben kissé nagyobbodott. Az idő derült — napos, felhős borással váltakozó. Helyi esők inkább a nyugati nagyobb felben voltak, zivattal: Csaknyugati és Keszthelyen. Kilátás a jövő időre: Hazánkban: Többnyire felhős borús, napos derülte változó, hűvösebb szeles időt várhatni továbbra is, több helyi esőkkel és a keleti nagyobb felben zivatarokkal.

Hazai hírek.

— **Hegedűs** és Keiner fővárosi volt hivatalnokok 2½ évi fegyház büntetésük kiültése végett a szamosújvári legyintézetbe leendő szállítását az igazságügyminiszter elrendelte.

— **A székelylegyleti** első takarékpénztár forgalmi kimutatása küldetett be hozzánk 1881. jan. 1-től június 30-ig. E szerint a bevétel ez időben 600,238 frtra mentek. Pénztármaradvány 12,330 forint volt jun. 30-án.

— **Magyarország** egyik legjelesebb lövője, Elek Gusztáv honvéd alezredes volt vendége tegnap délután József főhercegnek a Margitszigeten. Elek Gusztáv délután fél 7 órakor a főhercegen tiszteletére céllovászatot is rögtönzött — négykrajcárosokra. A feldobott négykrajcáros a derek lövő mintegy 100 lépésnyi távolságból a legnagyobb pontossággal közepén lőtte keresztül és ezt többször ismételte. Az érdekes gyakorlatnak a főhercegen és kíséretén kívül igen sok nézője volt.

— **A ferenczrendiek** tartomány főnökévé e hó 24-én Farnady Mártont választotta meg a Pozsonyban összeült rend. Farnadyt most már harmadszor választják meg. Ezelőtt három évre magyart, a második három évre németet s aztán slávót választottak; a bizalom most ismételtén Farnadyban központosult. A választásnak jelen volt egy newyorki francziskanus, Dekovich Jenő, ki azonban magyar születésű. Dekovich a választás eredményét vasárnap délután 11 órakor megíratotta New Yorkba s esti 9 órakor megjött a gratuláció.

Vegyes hírek.

— **Kossuth Lajos** még mindig Baracconban lakik. Mint egy onnan jött levélből tudjuk, nem is szándékozik csak pár hét múlva végleg Turinba költözni, mert a jelenleg Észak-Olaszországban uralkodó rendkívüli hőségben valóssággal veszélynek tenné ki egészségét a huzakodás áradalmait által. Hazának különben sem akadt még vevője s tekintve hogy az villaszerű épület, egyáltalában kérdéses, há elkel-e már többé ebben az évben, holott már a nyár teljes közepén vagyunk. Örömmel jelenthetjük, hogy nagy hazánk fia, a fölöttébb lankasztó időjárás dacára is, folyton a legjobb erőben és egészségben munkálkodik könyvén, melynek harmadik kötete ilyen formán nem nagyon sokára meg fog jelenetni.

— **Garfield.** Az amerikai orvosok a legnagyobb figyelemmel vannak minden apróságra, mivel az Egyesült Államok elnökének helyzetét könnyíthetik. Az orvosok első sorban azt tartották szükségesnek, hogy a beteg folyton jó kedélyhangulatban legyen s azért szántuktek szobájából minden sötét színt. Garfield neje, ki alig távozik férje ágya mellől, mindig világos színt ruhába van öltözve, sőt délután rendszeren tisztá fehérben van s az ápolónő, különben okleveles orvos, dr. Edson asszony, egyike a legelőkelőbb ladiesnek, szintén olyan öltözködést visel a beteg körül mind Garfieldné. A beteget most átvittek a Fehérház legnagyobb termébe. Hogy a washingtoni kiállítatlan hőseget a beteg szobájában csökkentsék, egy szomszédos ház pinceszében jégvermet rendeztek be, honnan gőszivattyú szivja ki a hideg levegőt, átközvetíti a Blakehouse szelőkészletébe, mely az emeletet látja el a szükséges hűssel. Az orvosok és a beteg gyermekei, midőn az elnök ágyához lépnek, rendszeren virágot viselnek kabátjukban s általában minden, mi a beteg ágyát körülveszi, a finom gyöngédséggel vegyest bizonyos szívélyes bizalmat, derült lelét, a mi a beteg kedélyre

s ennek utján a gyógyulás előhaladására kétségkívül a legjobb hatással van.

— **A hogy telik.** Kinek milyen kalapja van olyannal köszön. Vilmos német császár tudvalevőleg csakis szarvasokra vadászik, még pedig olyaténképen, hogy a vadat két kifeszített vászonfal közé hajtja, maga a vászon utca végére áll, s aztán a feljő hajtott vadat úgy lövi le. — Milán szorb fejedelem, nem engedhet meg magának ilyen luxust, s mint afféle kisebb uraság, a vadak közül is, melyeken vadászszenvélyét kielégítse, azt választja, a melyik kisebb és az ő karakterének inkább megfelel. A napokban, mint a bécsi lapok jelentik, ő fensége 800 darab — tengeri nyulat vásároltatott össze Bécsben. E pizike kis állatokat a Belgrád melletti vadászterületen nagy számmal tartják s a fejedelem ide járogat ki néha napján vadászati kedvét tölteni. A 800 nyul közt mégis vett mintegy 80 valódi franczia lapint is; ezeket természetesen csak vasárnap és sátoros ünnepeken lövi.

— **Siketnémák** kongresszusa. Prágában a világ minden részéből összesereglett siketnémák, számra mintegy száznyolcvan, kongresszust tartottak, mely tegnap ért véget. Az ülés végén az elnök a király arczképére mutatott s jelekkel érthetővé tette az uralkodónak a segélyreszorulók érdekében kifejtett működését és fölhitte a jelenvoltagekat, hogy adjanak kifejezést köszönetüknek a király iránt. Erre számos nyomorék különös, szívreható hangon nyüzörgött, a mi az éjenkiáltásoknak felelt meg. De sokkal megindítóbbnak tűnt föl az a szagattott fohász a zajos éljeneknél.

— **Nihilisták elfogatása.** A „D. Tel.“-nak Szentpétervárról a következőket jelentik: Nehány nap előtt megtudta a rendőrség, hogy egy fiatal orvosenövendék mérget vett be és a halállal vívódik. Minthogy az öngyilkos viszonyból nem lehetett feltételek okát kimagyarázni, titkot gyanítottak, a beteg lakását megmozgatták s őt magát szigorú őrizet alá helyezték. Iratai közt egy levelet találtak, melyben elmondja, hogy forradalmi párthoz tartozik. A sors őt érte, hogy egy parancsot végrehajtson, de bírányzott hozzá bátorsága. Tudván, mily büntetést hoz rá vonatkozása, elhatározta, hogy inkább maga öli meg magát. A megmérgezett még elég sokáig élt arra, hogy a törvényszék vallomásokat csaljon ki tőle, melyek tíz embert szolgáltatnak kezei közé.

— **Kihalászott kinos.** Hollandiában Bolendamban egy halász hálójába nemrég sardinia helyett megkövesült rögnek látszó tárgy került. Csak annyit, hogy a halász a halász a hivatalon, füstát újra a vízbe nem dobta. Midőn azonban közelebbről megvizsgálta, kiderült, a hogy rögben 450 darab spanyol arany pénz van, melyek az 1660 és 1680. évekből származnak ugyan, de elég épek és értékesek, hogy egy szegény ördögöt tulboldogga tegyenek.

— **A feltételes királyné.** Birma királya, Thi-bo, a ki kegyetlenségével által Európában is hírhedt volt, pár nap előtt egy taláteményt kapott első nejétől. A feleség azt üzentte a felségnek, hogy a sülteményt ő maga készítette saját királynői kezeivel. Thi-bo királynak feltűnt a dolog s az ajándékot előbb megizlaltette első neje anyjával, a ki rögtön rosszul lett a sülteménytől s nem sokára meghalt. Kírtint, hogy a sültemény meg volt mérgező. A királyné ugyanis feltételességből meg akarta ölni Thi-bo királyt, a ki a bűnös szándék fölfedezése után első nejét lefejeztette.

— **A sörfogyasztás** az Egyesült Államokban óriási mértékben emelkedik. A múlt évben 15,400,000 hektoliter sört termeltek s 11 millió barrellnél többet adtak el. — New-York államban ez ötszegenek mintegy harmadát fogyasztják el. — Az adóbevétel ezután 10 millió 729,320 dollárba megy. — A kivitel különösen az amerikai országokban igen nagy, 1879-ben 125,873 tucatat üveget s 93,014 gallont vittek ki. Még Németországba is jött 330 tucatat üveg. A sört különben sokfélekép hamisították s újabbban sűrűbb akadémiát is akarnak fölállítani.

— **Időszzerű egylet.** A nyomasztó hősséggel szemben Áltstátten helységben, a st. galeni kantonban egy új egylet alakult, melynek a neve „Az ingujjasok egylete.“ Az alapszabályok szerint az egylet tagjainak július és aug. hónapok alatt meg van tiltva kabátot vagy melényt viselni.

— **Koburg Agost Lajos Viktor** herceg a kinek halálhíréte tegnapi táviratunk hozta, 1818. június 13-án született s így nemrég élte meg 63.ik születés napját. Osztrák vezérőrnagy és száz asztalbornagy volt, neje Mária Klementina hercegnő Lajos Fülöp leánya volt. A királyi házál a herceg közeli atyafiságban állt: leánya Klótid főhercegnő József főherceg neje, legidősebb fia Fülöp herceg Stefánia főhercegnőnek a trónörökös nejének testvérét, a belga király nagyobbik leányát bírja nőül. Agost herceg télen át Bécsben lakott, hol pompás palotája volt; a nyarat Ebenthalban töltötte, mely birtok néhány évvel ezelőtt került birtokába. Koburg herceg minden körben, a melylyel érintkezett, igen népszerű ember volt, mit főleg nagy jótékonyágának tulajdoníthatni. — Minden valalatban, mely közhasznú és jótékony ezélmén, kiváló részt szokott venni. A művészetek

iránt különösen érdeklődött, s Bécsben számos tehetséges fiatal művészt támogatott s látott el munkával. Gazdag és igen értékes képtára volt, melyben nem csak a régi, de a modern festők is számos kiváló művel voltak képviselve. A kik vele érintkezésbe jöttek, mind dicsérték előkelő művelését, képzeletét és szeretetreméltó voltát. Az előbbi már abban a módban is nyilvánult, mely szerint ő gyűjteményei számára a műkincseket maga szerezte be, a nélkül, hogy egyik-másik művészt előnyben részesítette volna, a saját kifejtett ízlését követte s mindig jól választott. Gyermekeinek nevelésére különös gondot fordított a herceg s mindig azon volt, hogy fiaiban és leányaiban komoly hajlamot ébresszen a tudomány és művészetek iránt, a buvázkodás ténén egyes speciális szakok iránt költse fel érdeklődésüket. Ebben az a nézet vezette a herceget, hogy az előkelő családok gyermekeit kell a szakbeli tudományokra képezni, mert ez által megszabadulnak azoktól a nem épen nememes hajlamoktól, melyeknek a nemes családok sarjai hódolni szoktak. A herceg legidősebb fia, a körülkötött Fülöp, gyermekkorától a muzikával foglalkozik s e téren elismert ügyességre tett szert s igen díszes gyűjteményével bír, Ferdinand, a herceg legifjabb fia a természetudományokra s különösen az ornithológiára szánta magát. A szaktudósok jeles madárismerőnek tartják, gyűjteményeit a legértékesebb példányok teszik becsesebbé. A viszonyt, melyben Agost herceg alattvalóival állott, leginkább ilusztrálja az a körülmény, hogy alkalmazottjai évek hossza során át maradtak szolgálatában. Így például a herceg lovasszemestere 43. a portás 38 év óta van állomásán.

CSARNOK.

VAK LÁRMA.

(Droz Gusztáv beszéde.)

(Folytatás.)

— Hol az asszonyosság? kérdé Oszkár, s mintán nem felelték elég gyorsan, kiáltozni kezdett:

— Mari. Mari! Itt van György, a mi barátunk!

Az első emeleten egy egészen szűk ablakocska, melyet a virágok legduzzabban kerítették, fiatal, buzaszokó lányka jelent meg. Sajátos formájú fehér peignoirba volt öltözve, melyet hirtelen nem tudtam meghatározni; félkezével a lebegő ruhát szorította magához, féllel kibontott haját tartá. Alig vett észre engem, végtelen elpirult, kétség kívül megszegezte magát, hogy öltözködése közben lepte meg, s a legügyetlenebb és legbájosabb üdvözléssel hajolva felém, rohamosan visszavonult. Ez a jelenség most már véglegesen megbájtolt; úgy éreztem mintha a legtesztetesebb képzeletnek szálltam volna el birodalmába egy percre. Mikor máhalmat zárogattam, azt hittem, hogy Oszkár barátomat olyan csinos, tisztás kastélykában találom lakozva, zöld ablakszárnyakkal s aranyozott villámvezetőkkel, a mi annyira tetszik a faluzó párisinak; s ime régi jó mohos virágok alá rejtett kövek, százeves tetők, szeszélyes és rozsdasteet rácsozat ideális összevisszaságban leltem magam. Morin barátomnak voltam egyik szép rajzában bent, s elbámulva, elragadtatva, néhány pillanatig odaszegződött tekintetem a szűk ablakra, a hol az a szép gyermek megjelent.

— Kis királynénak hívom, szóló Oszkár karonfogva; ez az én nőm. Jertünk erre; utközben majd találkoznak az unokaöccsel, ki arra felé horgász, meg más két egyénrel, kik szintarra sétálnak — jó barátaim, csak hogy nem úgy fogják fel a falut mint magam: piros barisnyát meg béli cipőket bordanak. Hanem ez téged mit érdekel, ugye? Akarsz, barátom, papucset? kell szalmakalap? Remélem, hogy vászonruhád vannak? Nem kinállak meg egy tüveg madeirával, mert ebben a pillanatban ebédeltünk. Bizony édes barátom, jókor érkezél; ma este izleljük meg az első dinnét ez évben.

— Szerencsétlenségemre én sohse eszem; de szeretem látni, mint eszik.

— Nős hát akkor pogasztalásul hozok neked egy tüveg régi pomádot. Köztünk szólva, nem mindenkinek adok belőle. Remek egy bor, szegény apám halalos ágyán kötötte lelke. Biz ez úgy van, folytatá Oszkár, karon fogva: azon a reggelen, hogy itt hagyott bennünket, már lélekzenen se bírt szegény apám; s zemei csukva voltak s feje hátraesett a vánkoston. . . Ágyaoldalán ültem, kezem kezében, midőn gyöngye szorítását éreztem meg. Szemel felnyitl, mely a juhok osztályozását gyapjas juhokra és husos juhokra állapította meg az eddig divatban volt három osztályozás helyett. Az érintett rendelet sok visszaélést vont maga után, úgy a juhtenyésztésben mint a gyapjüzletben, minnek folytán a berlini kereskedelmi testület előjárói folyó évi ápril hóban a földművelési miniszterhez emlékiratot nyújtottak be az észlelt bajok orvoslása végett.

— Hátul a pomard . . . balra . . . tudod, fiam? . . . csupán . . . jó barátodnak. Ismét megszorítá kezemet, s mintegy kimerülten, bezárta szemeit; csak hogy ajkainak alig észrevehető mozgásán láttam, hogy még bensőleg mosolyog. . . . Jer velem a pinceszébe, mondá Oszkár pillanatnyi csend után; hátul balra . . . te majd a lámpát tartod.

Mikor feljöttünk, a harang teljes himbálódzással csengett-bongott, s a gesztenyefáról jéd madarak repültek tova felhőstől: ebéd ideje volt. A vendégek mind együtt voltak a kertben.

Oszkár egész egyszerűen mutatott be, s én megkaromat nyújtottam a bási urnónek, hogy az étterembe kísérem, a hol párologva várt ránk a leves.

Hogy szemügyre vettem barátom nejét, láttam, hogy nem csalt meg első benyomásom. A szó szoros értelmében anygalka volt, olyan nővé vált anygalka, a mi még jobb. Gyöngéd, karcsu volt mint egy ifjú lányka; finom hangja rezgett s oly harmoniával bírt, mint a pinto éneke, valami meg nem határozható színezet volt rajta, melynek ismeretlen volt ugyan minősége, de legkisebb szavának is rendkívüli bájt adott. Különben is meg volt a maga sajátos beszédmódja; olyan gyermekek s kacézkodó módon modulálta a mondat végét, miközben tekintetét férje felé fordította, mintegy jóváhagyást várva tőle. Minden pillanatban elpirult, de ugyanakkor oly finomul mosolygott, fogai úgy fehérlettek, hogy magával s egy kissé környezőivel is gunyolódni látszott. De furcsa kis asszonyka volt! Vegyük hozzá azt a különös, de rendkívüli izletes öltözködést, mely bár kissé inkább merésznek volt nevezhető, igen jól illett ehhez a kis királynéhez, ki egymagában is oly sajátoságos lény volt. Szép szőke haja, legalább látszólag, természetből gondörült, s elég magasra volt felfogva egy kissé félrehajló aczélfestű által; fehér csalánszővett négyyszögre kivágott ruhája, melyet széles ruche-cifirakot díszítettek, rövidke s köröskörül behajtó szoknyája egész XVIII. századbeli pompás illatot árasztott. Az anygalka egy kissé bizony kacérka volt, hanem a maga módjára, s ez a mód valami bájos volt.

Alig tiltunk asztalhoz, Oszkár gyors, de oly boldogsággal és — miért ne mondanám ki — szerelemmel telt tekintetét fölvet nejére, hogy csaknem megrázkódtam bele, ugyszólván: irigység, bámulat, s tán ép csodálattal rázott meg. Oszkár az asztalon álló virágtartóból egy nyiladozó piros rózsát tépett ki, s mosolyogva nyújtotta neje felé:

— A hajába, nagysádnak — szóló.

A szőke gyermek mélyen elpirult, átvette a virágot s igen gyorsan, minden himezés nélkül, rendkívüli ügyesen tűzte hajába, magasan, jobb oldalra, ép jó helyre, s aztán elragadtatva fordult szembe mindenikünkkel, egyre kérdegetve, mi közben fel-felnevetett:

— Jól áll így, jól áll így?

Ujjacskái hegyéről aztán udvarias csókot hintett férjének, a hogy egy tizenkét éves lányka tenné, s vidáman meríté kanálát a levesbe, kis újat tartatva.

A többi vendégen mi figyelemre méltó se volt; sok jóakarattal nevetgéltek e gyermetegségeknek mindannyiszor, de ez isteni természetesség közepette nem éreztek magukat otthonosoknak. Főleg az unokaöcs, a horgász, ki tetőtől talpig gondos fehérbe volt öltözve, kék gallerral, tetszett vissza nekem oldalszakállával, mandulaszemeivel. Ugy megrezgettette r-eit, megszísztegette sz-eit, mint egy vidéki zsinész; kényerét apró darabokká tördelte fel s a mozsákat beszédközben egyre gyurta, babrálgatta. Megérteni véltem, hogy ebben a kenyérdagasztási manáiban nem ép utolsó oka volt annak a vastag gyűrűnek, mit újján akart fiktogatni. Egyszer-kétszer azt is észrevettem, mily mélyáza függeszti szemét az unokaöcs a bási urnóre; de erre mindjárt nem fektettem valami különös súlyt, különben is egészen el voltam szóródva Oszkár barátom szikrázó jó kedvtől.

Mégis úgy tetszett nekem, egy pillanat múlva, mintha a fiatal ember minden módon magára erőlködne vonni a kis királyné figyelmét. De ez azonban a lehető legtermészetesebben felelt e kihívásokra, se zavartságot, se feszélyeztetést nem árult el módora.

Kétségtelenül csalódtam volt.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Németország juhtenyésztése és gyapjútermelése határozott hanyatlásban van. Bizonyítják ezt, mint a P. N. írja, az ideig gyapjúsárokról szóló statisztikai adatok. A berlini ez ideig gyapjувásár első napján a készletek éppen csak felét tették ki az 1878-ki vásár készleteinek. 1878-ban 126,300 mázsa gyapjú került a vásári napra a piacra, 1879-ben 111,500 mázsa és 1880-ban 86,694 mázsa; 1881-ben pedig az összes vásári készlet csak 61,047 mázsa ragott. — A németország juhtenyésztésre igen káros befolyással volt a porosz földművelési miniszternek 1864-ben kibocsátott rendelete, mely a juhok osztályozását gyapjas juhokra és husos juhokra állapította meg az eddig divatban volt három osztályozás helyett. Az érintett rendelet sok visszaélést vont maga után, úgy a juhtenyésztésben mint a gyapjüzletben, minnek folytán a berlini kereskedelmi testület előjárói folyó évi ápril hóban a földművelési miniszterhez emlékiratot nyújtottak be az észlelt bajok orvoslása végett.

Gyümölcsfák trágyázása. A mostani száraz, forró évszakban, a hol csak lehetséges, nem kell elhanyagolni kivált az oly gyümölcsfáknak, melyek gyümölcse még fejlődésben van, a szokott módon hig trágyával való megtrágyázását. Ide tartoznak kiválóan a tőben, juh,

és galambtrágya, guanó, marha- vagy másfél vér, stb., melyeket használat előtt hosszabb ideig kell vízzel felhígítva erjedni hagyni. Ezen folyadékok, miután megszáll, hamuval, vagy csontliszttel elegyítették, a leghosszabb ágak vége és a törzs közti közép távolságban ázott barázdaiba kell önteni, aztán a barázdát ismét behányni, s a gyors elpárolgást így lehetőleg gátolni. A ki elég ócska palackok felett rendelkezik, jól teszi, ha ezek fenekét betörve a törzs körül kellő távolságban sorban leássa s ezekbe kell aztán önteni a trágyafolyadékot. A gyümölcsfáknak legtöbb talajban villanyásva mérszre van szűkségük, s azért azt, ha lehetséges, adni kell trágyalé csontpor alakjában. A káli és mészhozzáadását is igen meghálálják a gyümölcsfák, a meszet különösen csontgyümölcsök szeretik, s minthogy a légyen felhalmozódása ezeken könnyen betegségeket okoz, eméltogva különösen ezeken vigyázni kell arra, hogy a tövükre öntendő trágyalé kellőleg felhígíttassék. E tekintetben a szilvafa minden csontgyümölcsfa közt legérzékenyebb.

A

„Kelet“ magántáviratai.

(Magyar távirati iroda.)

Budapest, július 28. Papvásár és Szt. István községek szűlőiben phylloxera constátaltatván, a kereskedelmi miniszter nevezett községeket zár alá helyezte, a kivitel megtiltotta és a szükséges intézkedéseket megtétette.

Bécs, július 28. O felsege a német császárnál tett látogatása után nagyobb körutat tesz Münchenen át a Boden tóhoz, onnét Tirol- és Vorarlbergbe megy és megtekinti az építésben lévő arlbergi vasút.

Triest, július 28. Tegnap a kiállítási bizottság gyűlést tartott, melyben elhatározatott, hogy 1882-ben Triestben osztrák-magyar ipar- és földművelési kiállítás fog rendeztetni. A 20,000 négy-szög méter kiállítási tér kiépítésére 300 ezer frtot irányoztak elő.

Zágráb, július 28. A ma megejtett község-tanácsi választásoknál is az ellenzék jelöltjeinek névjegyzéke győzött. — Krestics, Vonsina kisebbségben maradtak az egészen alárendelt egyéniségekkel szemben.

Marseille, július 28. Tunisi utasok jelentik, hogy az olaszok fellázítják a benszüllötteket a francziák ellen, míg a maltaiak és zsidók nagy rokonszenvet tanusítanak irántuk.

Tunis, július 28. Egy benszüllött az ország belsejéből, azon hirt hozza, hogy a hirhéd Ben kalifa küldöttei proklamatiót osztogatnak, melyek lelkes szavakban hirdetik a Sheik-ul izlam által parancsolt szent háborút.

London, július 28. Garfield elnök állapotát aggodalomkeltőnek jelzik, az orvosok elhatározták, hogy a golyót kivesszik.

Konstantinápoly, július 28. A szultán-gyilkosok elleni perben elítéltek Hedsasza szállítják, hol őket internálni fogják. A két bérnyilkos és a két katonatiszt előre Konstantinápolyban maradtak.

Pétervár, július 28. Vilnában 9 egyént elfogtak forradalmi üzemekért.

Tunis, július 28. 1500 arab előnyomult Radesig, mely Tunistól néhány kilométer távolságra fekszik és hét embert meggyilkolt, az európaiak Tunisba menekültek, üzletek és boltok be vannak zárva, közbiztonság megvására intézkedések tétettek, Goletta és Rades közti hajóhadat lerombolták.

London, július 28. A most küzzetét kétkönyv és Tripoliera vonatkozó levélváltás többek közt Granville lordnak július 15-én Lyons lordhoz intézett sürgönyét is tartalmazza, melyből előbbi kijelenti, hogy Angolország tekintve Tripolisnak török birodalomba való és minden kétségen felül álló bekebelezését és nevezett tartomány szomszedságát Egyptommal Francziaország, bármely beavatkozást a tripolisi ügyekbe egészen más szempontból fogja tekinteni, mint Tunisban legtöbb lezajlott eseményeket.

Róma, július 28. Suter kapuczius volt tunisi apostoli vicarius ide érkezett. Suter ki Francziaországtól nyugdíjait kap rendjének kolostorába fog visszavonulni.

Bombay, július 28. Mint Kandahárból jelentik Ejtub Kan csapatai átkeltek Girsikhen felül Helmund folyón és Banti Timuron át Argardab folyó mellett Kandahar felé nyomulnak elő.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÉKÉSY KÁROLY.

